

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ ๙๕๓๔
๑๑ พ.ย. ๒๕๕๒ ๑๔.๑๐

ครบที่ ๙๕๘

รับที่ ๑๐.๒๕๕๒

ที่ อก ๐๕๑๔/ ๓๙๓๗

กระทรวงอุตสาหกรรม เลข ๑๔-๕๐

ถนนพระรามที่ ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

/๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอมั่นคงการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ บี เพื่อต่ออายุประทานบัตรทำเหมืองแร่
ของบริษัท ศิลาอาวี จำกัด ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แผ่นซีดี-รอม จำนวน ๑ แผ่น
๒. เอกสารประกอบ จำนวน ๑๐๐ ชุด

ด้วยกระทรวงอุตสาหกรรมได้รับรายงานจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
ว่า บริษัท ศิลาอาวี จำกัด ได้ยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตรที่ ๒/๒๕๔๘ (ประทานบัตรที่ ๒๖๑๘๙/๑๕๒๕๕)
ชนิดแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งอยู่ในพื้นที่
ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ บี ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๒ โดยการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำ
ดังกล่าวจะต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ

กระทรวงอุตสาหกรรม ขอเรียน ดังนี้

๑. ความเป็นมา

๑.๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๓๘ เห็นชอบกับแนวทางการ
ดำเนินงานและแผนปฏิบัติการเพื่อเปลี่ยนแปลงการกระเบิดและย่อยหินไปเป็นเทคโนโลยีการทำ
เหมืองหินสำหรับพื้นที่ทั่วไปและสำหรับพื้นที่ทดลอง บริเวณตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ
จังหวัดสระบุรี ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ทั้งนี้ แผนการดำเนินการและแผนปฏิบัติการ
ดังกล่าวให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมที่ดิน สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม และกรมทรัพยากรธรณี (ปัจจุบันกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่) พิจารณา
คัดเลือกพื้นที่ที่จะอนุญาตประทานบัตรตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

๑.๒ กระทรวงอุตสาหกรรมได้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดแหล่งหินเพื่อการทำ
เหมืองหินอุตสาหกรรม ซึ่งประกอบด้วยส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมที่ดิน กรมป่าไม้ สำนักงาน
นโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เพื่อดำเนินการพิจารณาคัดเลือกแหล่งหินอุตสาหกรรมเพื่อเป็นพื้นที่ที่จะอนุญาตประทานบัตรสำหรับ
การทำเหมืองหินอุตสาหกรรมที่ใช้ในการก่อสร้าง โดยการกำหนดแหล่งหินอุตสาหกรรมให้พิจารณาจาก
พื้นที่เดิมที่เคยผ่านการกระเบิดและย่อยหินมาก่อน การเลือกพื้นที่ใหม่ให้คำนึงถึงการเพิ่มพื้นที่ให้น้อยที่สุด

/โดยมี ...

โดยมีปริมาณสำรองเพียงพอสำหรับการทำเหมืองในระยะยาว สำหรับการกำหนดแหล่งหินในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี จะต้องมีความจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เท่านั้น

1.3 คณะกรรมการกำหนดแหล่งหินเพื่อการทำเหมืองหินอุตสาหกรรม ได้พิจารณาคัดเลือกแหล่งหินในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี จำนวน 20 แหล่ง ใน 13 จังหวัด ที่มีความจำเป็นโดยขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2540 เห็นชอบและอนุมัติให้ใช้ประโยชน์ในแหล่งหิน จำนวน 20 แหล่งดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้ขอต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพื่อให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ความเห็นชอบก่อน

1.4 กระทรวงอุตสาหกรรมได้ประกาศกำหนดแหล่งหินอุตสาหกรรม ฉบับลงวันที่ 1 ตุลาคม 2540 เป็นแหล่งหินเพื่อการทำเหมืองหินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้าง และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้จัดสรรแหล่งหินดังกล่าวให้ผู้ประกอบการระเบิดและย่อยหินเพื่อดำเนินการคำขอประทานบัตร โดยได้รับอนุญาตประทานบัตรไปแล้ว จำนวน 27 ราย

1.5 บริษัทฯ เป็นผู้ประกอบการระเบิดและย่อยหินเดิมที่เช่าปัดโวก อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นแหล่งหินที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติเมื่อวันที่ 16 กันยายน 2540 โดยได้รับการจัดสรรพื้นที่ จำนวน 67 ไร่ 2 งาน 27 ตารางวา และได้รับอนุญาตเป็นประทานบัตรที่ 26189/15255 มีอายุ 10 ปี ตั้งแต่วันที่ 9 มิถุนายน 2542 ถึงวันที่ 8 มิถุนายน 2552 และต่อมาบริษัทฯ ได้ยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตรที่ 2/2548 ในพื้นที่ประทานบัตรเดิม ซึ่งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ของลุ่มน้ำภาคใต้ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532

1.6 ลักษณะภูมิประเทศของประทานบัตรแปลงนี้เป็นภูเขา ทางตอนบนของพื้นที่ประทานบัตรมีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 230 - 190 เมตร สภาพภูมิประเทศลาดเอียงไปทางทิศตะวันออกติดกับพื้นที่ประทานบัตรของนายนิคม สังวรักษ์ ในตอนกลางของพื้นที่ประทานบัตรมีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 210 - 75 เมตร ภูมิประเทศลาดเอียงไปทางทิศใต้และทิศตะวันตกเฉียงใต้ติดกับพื้นที่ประทานบัตรของบริษัท มานะศิลา 2537 จำกัด และในตอนล่างของพื้นที่ประทานบัตรมีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางน้อยกว่า 105 เมตรลงมา ภูมิประเทศจะลาดเอียงไปทางทิศตะวันออกติดกับพื้นที่โรงโม่ของพื้นที่โครงการ พื้นที่ประทานบัตรอยู่ในพื้นที่ป่าตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 เต็มทั้งแปลง ไม่เป็นแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ ไม่อยู่ในแหล่งโบราณสถาน โบราณคดีหรือแหล่งประวัติศาสตร์ และไม่เป็นพื้นที่ต้องห้ามสำหรับการทำเหมืองตามระเบียบและกฎหมายของส่วนราชการต่าง ๆ

2. ระเบียบ ข้อบังคับ และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

2.1 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 กำหนดมาตรการการใช้ที่ดินในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ของลุ่มน้ำภาคใต้ ว่ากรณีที่มีความจำเป็นต้องอนุญาตให้ประทานบัตรหรือต่ออายุประทานบัตรการทำเหมืองแร่ ให้กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติเป็นราย ๆ ไป

2.2 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2533 เรื่องการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้ กำหนดเกี่ยวกับการต่ออายุการอนุญาตในที่เดิมที่เคยได้รับอนุญาตมาก่อนกรณีเป็นลุ่มน้ำชั้นที่ 1 ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเป็นราย ๆ ไป

2.3 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2540 เห็นชอบและอนุมัติให้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี 1 บีอาร์ และ 1 บีเอ็ม เพื่อกิจการเหมืองหินอุตสาหกรรมจำนวน 20 แหล่งในบริเวณ 13 จังหวัด ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่แหล่งหินอุตสาหกรรมตามคำขอต่ออายุประทานบัตรแปลงนี้

2.4 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2548 เห็นชอบในการปรับลดขั้นตอนกระบวนการพิจารณาอนุญาตประทานบัตรในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ในขั้นตอนการดำเนินการขออนุมัติผ่อนผันการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำ จากคณะรัฐมนตรี โดยปรับลดขั้นตอนการจัดประชุมร่วมระหว่างกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการขอความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมตรวจสอบและพิจารณาในขั้นตอนการให้ความเห็นชอบกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของคำขอต่ออายุประทานบัตรแล้ว

2.5 ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (เดิม) ลงวันที่ 24 สิงหาคม 2535 กำหนดให้โครงการทุกประเภทที่อยู่ในพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกำหนดให้เป็นพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในขั้นก่อนขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีและขึ้นขอขยาย

3. ข้อพิจารณา

3.1 การทำเหมืองแร่

พื้นที่คำขอแปลงนี้ได้มีการทำเหมืองไปแล้วประมาณ 40 ไร่ และยังมีศักยภาพแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) โดยมีปริมาณสำรองแหล่งแร่คงเหลือที่สามารถทำเหมืองได้ต่อไปอีก 4.04 ล้านเมตริกตัน มูลค่าประมาณ 424.20 ล้านบาท สำหรับการทำเหมืองในระยะต่อไปจะทำเหมืองโดยวิธีเหมืองแบบชั้นบันได โดยร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเดียวกันกับคำขอต่ออายุประทานบัตรที่ 7/2548 (ประทานบัตรที่ 26199/15274) ของห้างหุ้นส่วนจำกัด วัังศิลา และคำขอต่ออายุประทานบัตรที่ 6/2548 (ประทานบัตรที่ 26198/15273) ของนายนิคม สังฆรักษ์ เพื่อใช้ประโยชน์แหล่งแร่บริเวณรอยต่อขอบแปลงประทานบัตรได้เดิมพื้นที่ โดยแต่ละชั้นบันไดมีความสูงไม่เกิน 10 เมตร และมีความกว้างไม่น้อยกว่า 8 เมตร มีความลาดเอียงของหน้าเหมืองไม่เกิน 45 องศา เพื่อป้องกันมิให้เกิดการพังถล่มหรือการร่วงหล่นของดินและเศษหิน

3.2 การป้องกันและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

การทำเหมืองที่ผ่านมา บริษัทฯ ได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบเป็นอย่างดี และได้รายงานผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบอย่างต่อเนื่อง โดยเมื่อสิ้นสุดการทำเหมืองในช่วงที่ผ่านมาได้ทำการปรับหน้าเหมืองให้มีสภาพกลมกลืนไปกับธรรมชาติ ปรับลดความลาดชันของพื้นที่ให้เป็นที่ยอมรับและลดการสึกกร่อนตามธรรมชาติ โดยปลูกไม้โตเร็วหรือปลูกพืชคลุมดินตามขั้นบันได ซึ่งบริษัทฯ ได้รับประกาศนียบัตรจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อแสดงว่าได้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมสากลของอุตสาหกรรมเหมืองแร่

3.3 การฟื้นฟูสภาพพื้นที่

บริษัทฯ จะทำการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ 2 แห่ง โดยพื้นที่แรก เป็นพื้นที่ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทำเหมือง เนื้อที่ประมาณ 44 ไร่ เป็นพื้นที่หน้าเหมืองเก่า 40 ไร่ และถนนขนส่งแร่ประมาณ 4 ไร่ โดยจะปลูกพืชคลุมดินและไม้ยืนต้นท้องถิ่นในช่วงระหว่างการทำเหมือง เริ่มจากปีที่ 1-6 จะฟื้นฟูพื้นที่หน้าเหมืองเก่าบริเวณด้านทิศใต้เนื้อที่ประมาณ 23 ไร่ และปีที่ 7-9 จะฟื้นฟูพื้นที่บริเวณตอนกลางเนื้อที่ประมาณ 17 ไร่ ส่วนถนนขนส่งแร่จะดำเนินการภายหลังสิ้นสุดการทำเหมือง สำหรับพื้นที่ที่สอง จะทำการฟื้นฟูพื้นที่ทำเหมืองซึ่งมีสภาพเป็นแอ่งที่ราบเนื้อที่ 24 ไร่ จะดำเนินการภายหลังเสร็จสิ้นการทำเหมืองแร่แล้ว โดยการขุดเป็นร่องในชั้นหินดานและนำเปลือกดินมาถมให้สูงจากร่องประมาณ 30 เซนติเมตร แล้วปลูกพืชคลุมดินและไม้ยืนต้นพันธุ์ท้องถิ่น เช่น ตะเคียนทอง ไม้ เป็นต้น พร้อมทั้งปรับแต่งขอบบ่อเหมืองและผนังบ่อเหมือง รวมทั้งปรับเสถียรภาพของหน้าเหมืองให้ปลอดภัยต่อการชะล้างพังทลาย โดยผู้ถือประทานบัตรจะจัดตั้งกองทุนเพื่อการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมภายหลังการทำเหมือง ในช่วงการต่ออายุประทานบัตร 10 ปี เป็นวงเงินประมาณ 1,380,000.- บาท เพื่อใช้ฟื้นฟูพื้นที่ตามแผนงานที่กำหนด และจะรายงานความก้าวหน้าของการฟื้นฟูสภาพแวดล้อม และรายงานสถานะทางการเงินของกองทุนฟื้นฟูฯ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบเป็นระยะ ๆ ตลอดระยะเวลาการดำเนินโครงการ

3.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

(1) ค่าภาคหลวงแร่หินปูน เป็นเงิน 16.96 ล้านบาท ซึ่งค่าภาคหลวงแร่เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 4 ของราคาประกาศ ณ ราคาแร่หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง เมตริกตันละ 105.- บาท โดยค่าภาคหลวงแร่ดังกล่าวส่งเป็นรายได้แผ่นดินร้อยละ 40 ที่เหลืออีกร้อยละ 60 จะจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเงินตอบแทนการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าไม้

(2) ผลประโยชน์ทางด้านภาษี จากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และภาษีอื่น ๆ

4. ผลกระทบจากการใช้พื้นที่

4.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

การทำเหมืองของโครงการจะได้ปริมาณแร่หินปูนประมาณ 4.04 ล้านเมตริกตัน สามารถนำมาใช้เป็นวัตถุดิบสนับสนุนงานโครงการก่อสร้าง และงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ มีผลต่อเนื่องถึงความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ และยังสร้างรายได้ให้แก่รัฐในรูปแบบของค่าภาคหลวงแร่ ค่าบำรุงการใช้พื้นที่ และภาษีต่าง ๆ

4.2 ผลกระทบด้านสังคม

การทำเหมืองจะมีการดำเนินงานด้านมวลชนสัมพันธ์เพื่อสนับสนุนกิจกรรมทางด้านสังคมร่วมกับชุมชน มีการจ้างแรงงานท้องถิ่น และการให้บริการด้านต่างๆ ที่สนับสนุนการทำเหมืองแร่ ซึ่งจะทำให้เกิดการไหลเวียนของเงินตราในชุมชน ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจท้องถิ่นมีการพัฒนาขยายตัวและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในชุมชน

4.3 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

การทำเหมืองจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ทางราชการกำหนด ซึ่งสามารถควบคุมผลกระทบให้อยู่ในระดับต่ำ และอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนด

5. ความเห็นของส่วนราชการตามมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงการเหมืองแร่ ได้ให้ความเห็นชอบกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับคำขอต่ออายุประทานบัตรที่ 2/2548 ของบริษัท ศิลาอาร์ท จำกัด ตามหนังสือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ ทส 1009.2/2044 ลงวันที่ 12 มีนาคม 2552

6. ความเห็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เห็นว่า พื้นที่คำขอต่ออายุประทานบัตรแปลงนี้เป็นพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 16 กันยายน 2540 เห็นชอบและอนุมัติให้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บีย เพื่อกิจการเหมืองหิน จำนวน 20 แหล่ง ในบริเวณ 13 จังหวัด และเป็นพื้นที่ที่เคยผ่านการทำเหมืองมาก่อน ซึ่งการทำเหมืองที่ผ่านมาผู้ขอได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างดี การทำเหมืองในพื้นที่ประทานบัตรเดิมจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อมแตกต่างไปจากเดิม สามารถควบคุมป้องกันให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยแร่จากพื้นที่คำขอดังกล่าวได้จัดส่งเป็นวัตถุดิบเพื่อสนับสนุนงานอุตสาหกรรมก่อสร้างและงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราชและใกล้เคียงมาอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับหินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้างมีความสำคัญต่อการสร้างความเจริญเติบโตให้กับประเทศในด้าน

ปัจจัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับประชาชน จึงเห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี เพื่อต่ออายุประทานบัตรทำเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) ของบริษัท ศิลาอารี จำกัด ตามคำขอที่ 2/2548 ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 และวันที่ 15 พฤษภาคม 2533

7. ความเห็นของกระทรวงอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยกับความเห็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และเห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี เพื่อต่ออายุประทานบัตรทำเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) ของบริษัท ศิลาอารี จำกัด ตามคำขอที่ 2/2548 ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 และวันที่ 15 พฤษภาคม 2533

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

สำนักการอนุญาต

โทร. 0 2202 3663-4

โทรสาร 0 2202 3876

เอกสารประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

1. แผนที่แสดงจุดที่ตั้งคำขอต่ออายุประทานบัตร มาตรฐาน 1 : 50,000
2. ตารางปริมาณการผลิตแร่ ปี พ.ศ. 2546 - พ.ศ. 2551
3. สำเนาหนังสือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ทส 1009.2/2044 ลงวันที่ 12 มีนาคม 2552 เรื่อง การพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
4. รายละเอียดประทานบัตรหินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้างในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2540